

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΑΘΕΙ ΟΡΘΙΑ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ;

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Ειρήνη

Παρασκευή, 27 Ιανουάριος 2012 10:07 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 27 Ιανουάριος 2012 10:14

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΠΑΝΤΕΛΕΑΚΟΥ

Όπως μπορεί να καταλάβει κανείς, το περιβάλλον σκηνικό μέσα στο οποίο καλείται κάποιος σήμερα να συζητήσει για την εκπαίδευση είναι ένα σκηνικό όχι απλώς διάλυσης του κοινωνικού κράτους, αλλά μια συγκυρία συνολικής κοινωνικής κατάρρευσης.

Το νεοφιλελεύθερο όραμα των κυβερνήσεων των τελευταίων πολλών χρόνων απαιτούσε την απεμπλοκή της εκπαίδευσης από τον κρατικό προϋπολογισμό και τη ριζική νεοφιλελεύθερη μετάλλαξη της δημόσιας και δωρεάν παιδείας (όσο μπορούμε ακόμα να τη χαρακτηρίζουμε έτσι). Σε αυτό το όραμα ήρθε να προσδώσει υλική υπόσταση ο νόμος Διαμαντοπούλου, που προσφάτως ψηφίστηκε από το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων που συμμετέχουν στη συγκυβέρνηση, προβάροντας με αυτόν τον τρόπο τη μετέπειτα συνεργασία τους και δείχνοντας ξεκάθαρα πως συνισταμένη είναι η διάλυση όχι μόνο των πιο στιβαρών κοινωνικών κεκτημένων, αλλά κάθε πυρήνα παραγωγής σκέψης που ξεφεύγει από το κυρίαρχο, κάθε πεδίου δημοκρατίας που δεν μπορεί να συμβαδίσει με τον αυταρχισμό της νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Έχοντας αυτά κατά νου και με δεδομένο πως η πανεπιστημιακή κοινότητα στη συντριπτική της πλειοψηφία βρίσκεται απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο, δίνοντας συνεχή μάχη, το ερώτημα που αναδεικνύεται ως το πιο σημαντικό είναι αν και πώς μπορεί σήμερα το πανεπιστήμιο αλλά και η εκπαίδευση στο σύνολό της να σταθεί όρθια σε μια περίοδο κοινωνικής κατάρρευσης. Το πανεπιστήμιο είναι απαραίτητο να αποτελέσει ένα κοινωνικό καταφύγιο και με οδηγό τις κοινωνικές ανάγκες να αναδείξει ένα αντιπαράδειγμα κοινωνικής οργάνωσης βασισμένο στις αξίες της αλληλεγγύης, της συλλογικότητας και της δημοκρατίας.

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΑΘΕΙ ΟΡΘΙΑ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ;

Συντάχθηκε απο τον/την Άννα Ειρήνη

Παρασκευή, 27 Ιανουάριος 2012 10:07 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 27 Ιανουάριος 2012 10:14

Ωραία διακήρυξη! Όμως, οι "από πάνω" έχουν βρει τον τρόπο να πραγματοποιήσουν τα δικά τους οράματα· το ζητούμενο είναι πώς μπορούμε εμείς να εναντιωθούμε σε αυτά, οικοδομώντας παράλληλα το δικό μας υπόδειγμα. Σε αυτή την κατεύθυνση κινούνται πρωτοβουλίες

συνελεύσεων σε πολλά ιδρύματα, οι οποίες δημιουργήθηκαν με στόχο τη συσπείρωση της πανεπιστημιακής κοινότητας εν όψει της μάχης για τη ματαίωση των εκλογών των συμβουλίων διοίκησης, που αποτελούν τον δούρειο ίππο διάλυσης του πανεπιστημίου. Μέσα σε αυτές τις συνελεύσεις, που οφείλουν να γίνουν κοινωνικά χρήσιμες, συμμετέχουν καθηγητές, διοικητικοί και φοιτητές. Όλοι όσοι πλήττονται από αυτόν τον νόμο προσπαθούν να βρουν ιδέες και προτάσεις που να δίνουν ελπίδα για το μέλλον της εκπαίδευσης που πραγματικά χρειάζεται η κοινωνία σήμερα.

Κάθε πανεπιστημιακό ίδρυμα, κάθε σχολείο χρειάζεται να αποτελέσει πυρήνα κοινωνικής αλληλεγγύης και αντίστασης ενάντια σε αυτή την πολιτική. Δείγματα τέτοια υπάρχουν και λειτουργούν, όμως η ίδια η πραγματικότητα αποδεικνύει ότι πρέπει να γενικευθούν. Σε κάθε σχολείο πρέπει να στηθούν δίκτυα μαθημάτων αλληλεγγύης που θα απαντούν στην πραγματική αδυναμία των περισσότερων οικογενειών να πληρώνουν φροντιστήρια, σε κάθε πανεπιστήμιο πρέπει να παράγεται έρευνα που θα εξετάζει και θα προσπαθεί να δίνει λύσεις στα πραγματικά κοινωνικά προβλήματα και όχι στα προβλήματα ανάπτυξης της κερδοφορίας των επιχειρήσεων και των μεγάλων βιομηχανιών. Στην τελευταία παμπολυτεχνειακή συνέλευση του ΕΜΠ ακούστηκε η ιδέα δημιουργίας κοινωνικού παντοπωλείου· σε αυτή την κατεύθυνση χρειάζεται να βρούμε τρόπους να απαντήσουμε στη διακοπή της δωρεάν σίτισης των φοιτητών αυτοοργανώνοντας συλλογικές κουζίνες. Μοναδικό όχημα για τη δημιουργία των παραπάνω είναι η συλλογική συζήτηση και πρακτική που έρχεται σε αντιδιαστολή με το μοντέλο ιδιώτευσης και ατομικού δρόμου που προσπαθούν να επιβάλουν "οι από πάνω".

Βρισκόμαστε σε μια συνεχή μάχη για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης. Αν θέλουμε όμως να είμαστε νικηφόροι, πρέπει ήδη από τώρα να αναδεικνύουμε τις αξίες και την κατεύθυνση στην οποία θα οικοδομήσουμε το δικό μας όραμα, να δείξουμε στην πράξη πως απέναντι στο δικό τους χρεωκοπημένο μοντέλο έχουμε να αντιπαραβάλουμε την δική μας προοπτική, όχι μόνο για να μείνει όρθια η εκπαίδευση αλλά για να αποτελέσει ακόμη μία φορά πυλώνα και καταφύγιο για ολόκληρη την κοινωνία.

ΠΗΓΗ: Alfavita.gr